

ΝΟΜΟΣ: 549/77

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινων της εργατικής νομοθεσίας και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων
(ΦΕΚ 55/Β/23-02-77)

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, απεφασίσαμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Καταστήματα

Άρθρον 1

Ώραι λειτουργίας καταστημάτων και εργασίας του προσωπικού αυτών.

1. Δια το χρονικόν διάστημα από 28 Φεβρουαρίου 1977 μέχρι και 15 Μαΐου 1977 δύναται δι' αποφάσεων του Υπουργού Εργασίας, δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, να καθορίζονται είτε γενικώς, είτε κατά κατηγορίας ή ευρύτερας ομάδας, είτε καθ' άπασαν την Επικράτειαν, είτε δι' ωρισμένην ή ωρισμένας Περιφέρειας:
 - A. η διάρκεια της εβδομαδιαίας και ημερησίας λειτουργίας των καταστημάτων, περί ων το Ν.Δ. 1037/1971 «περί χρονικών ορίων λειτουργίας καταστημάτων και εργασίας του προσωπικού αυτών» κατ' ανώτατον όριον ή και κατ' αμφοτέρα,
 - B. συνεχές, διακεκομμένον ή μικτόν ωράριον λειτουργίας των καταστημάτων ως και αι ώραι ενάρξεως και λήξεως της ημερησίας λειτουργίας αυτών.
2. Δί' ομοίων αποφάσεων και δια το αυτό χρονικόν διάστημα δύναται είτε γενικώς, είτε κατά ειδικότητας, είτε δι' άπαντα τα καταστήματα είτε κατά κατηγορίας ή ευρύτερας ομάδας τούτων:
 - A. να μειούνται αι ώραι εργασίας των μισθωτών των κατά το παρόν άρθρον καταστημάτων εις 43 την εβδομάδα
 - B. να καθορίζεται η διάρκεια της ημερησίας εργασίας των μισθωτών πέραν της οποίας περιέχεται υποχρεωτικώς διακοπή, η διάρκεια αυτής, ως και η διάρκεια της ημερησίας εργασίας πέραν της οποίας χαρακτηρίζεται αυτή ως παρεχομένη καθ' υπερωρίαν.
3. Δί' ομοίων αποφάσεων δύναται αι κατά την περιπτ.β΄ της παρ.1 αρμοδιότητες να μεταβιβάζονται, εν όλω ή εν μέρει, εις τους οικείους Νομάρχας, προκειμένου δε περί του Νομού Αττικής εις τον Νομάρχην Αττικής.
4. Μέχρις εκδόσεως των υπό του παρόντος προβλεπομένων πράξεων εφαρμόζονται, ως προς τας ώρας λειτουργίας των καταστημάτων και τας ώρας εργασίας του προσωπικού αυτών, αι προ της ενάρξεως ισχύος του παρόντος κείμεναι διατάξεις και αι εις εκτέλεσιν τούτων εκδοθείσαι και ισχύουσαι διοικητικάί πράξεις.
5. Δί' ομοίων αποφάσεων δύναται να καθορίζονται δια το χρονικόν διάστημα από 28 Φεβρουαρίου έως και 15 Μαΐου 1977 πρόσθετοι υποχρεώσεις των υπαγομένων εις το Ν. Δ/μα 1037/1971 εργοδοτών προς τον σκοπόν διασφαλίσεως του παρά των αρμοδίων οργάνων ελέγχου της εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου και των κατ' έξουσιοδότησιν τούτων «εκδιδομένων διοικητικών πράξεων (ως θεώρησις και ανάρτησις περί της ενάρξεως και λήξεως ημερησίας λειτουργίας των καταστημάτων κλπ).

Άρθρο 2 Ποινικά κυρώσεις.

1. Ο εργοδότης ή ο υπο τούτου προστηθείς, παραβαίνων εκ δόλου ή εξ αμελείας τας διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος ως και των εις εκτέλεσιν τούτου εκδοθησομένων διοικητικών πράξεων, εφόσον εν αυταίς γίνεται παραπομπή εις τας διατάξεις του παρόντος άρθρου, τιμωρείται:

α. εφόσον πρόκειται περί παραβάσεων αφορώσων εις τας ώρας εργασίας των μισθωτών των κατατημάτων δια φυλακίσεως ενός (1) έως εξ (6) μηνών και διά χρηματικής ποινής τουλάχιστον δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμών.

β. εφόσον πρόκειται περί των λοιπών παραβάσεων δια φυλακίσεως μέχρις εξ (6) μηνών ή δια χρηματικής ποινής τουλάχιστον δέκα χιλιάδων (10.000) δραχμών ή και δι' αμφοτέρων των ποινών τούτων.

2. Παραβάσεις του άρθρου 1 του παρόντος αφορώσαι εις τας ώρας εργασίας των μισθωτών εκδικάζονται κατά την εν άρθροις 418 έως 425 του Νόμου 1493/1950 «περί κυρώσεως του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας» οριζομένην διαδικασίαν, η δε έφεσις δεν έχει ανασταλτικόν αποτέλεσμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ Επαγγελματικά Σωματεία Άρθρον 3.

1. Η παρ. 2 του άρθρου 21 και η παρ. 1 του άρθρου 31 του Νόμου 330/1976 «περί επαγγελματικών σωματείων και ενώσεων και διασφαλίσεως της συνδικαλιστικής ελευθερίας» καταργούνται.

2. Η παρ. 3 του άρθρου 21 του αυτού ως άνω Νόμου αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«3. Η υπό στοιχείον β΄ της παρ. 1 προϋπόθεσις δεν ισχύει δια τας πρώτας από της συστάσεως του σωματείου εκλογάς».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄ Παροχαί Ο.Α.Ε.Δ. Άρθρον 4

Συμπληρωματικά παροχαί κήσεως και μητρότητος.

1. Εις την παρ. 3 του άρθρου 1 του Ν. Δ/τος 212/1969 «περί Οργανώσεως και Διοικήσεως του Οργανισμού Απασχολήσεως Εργατικού Δυναμικού» προστίθεται εδάφιον ζ΄ έχον ούτω:

«ζ. Δια την συμπλήρωσιν των παρεχομένων υπό του Ι.Κ.Α. επιδομάτων κήσεως και μητρότητος μέχρι του ποσού των τακτικών αποδοχών της μισθωτού μετ' αφαιρέσιν των υπό του οικείου εργοδότη καταβληθεισών αποδοχών».

2. Εν τέλει της παρ. 3 του άρθρου 7 του αυτού ως άνω Ν.Δ/τος προστίθεται η ακόλουθος περίοδος : «ως και ο κανονισμός δι' ου ορισθήσονται αι προϋποθέσεις, η διαδικασία και τα δικαιολογητικά απονομής των συμπληρωματικών παροχών κήσεως και μητρότητος».

Άρθρον 5 Αξίωσις προς επιδότησιν λόγω ανεργίας

Η παρ. 5 του άρθρου 27 του Ν. Δ/τος 2961/1954 «περί συστάσεως Οργανισμού Απασχολήσεως και Ασφαλίσεως Ανεργίας», αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«5. Εν περιπτώσει διακοπής των εργασιών της εκμεταλλεύσεως και αδυναμίας εξ οιουδήποτε λόγου καταγγελίας της σχέσεως εργασίας και εκδόσεως της σχετικής βεβαιώσεως του εργοδότη ή αποχής του μισθωτού εκ της εργασίας ένεκα ασκήσεως υπο τούτου του κατά το άρθρον 325 Α.Κ. δικαιώματος επισχέσεως, ο άνεργος δύναται κατά την εύλογον κρίσιν της υπηρεσίας να τύχη επιδόματος ανεργίας, εφόσον συντρέχουν αι νόμιμοι προϋποθέσεις και

εφόσον ούτος ενεργήση κατά τα εν τη παρ. 1 οριζόμενα. Αι διατάξεις του άρθρου 31 του Ν. Δ/τος 2698/1953 «περί διοικήσεως του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Μεταρρυθμίσεως της περί αυτού Νομοθεσίας ως και άλλων τινών διατάξεων» εφαρμόζονται αναλόγως και εν προκειμένω».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄

Εβδομαδιαία ανάπαυσις και αργίαι.

Άρθρον 6

1. Δί'αποφάσεως του αρμοδίου Νομάρχου, ειδικώς δε προκειμένου περί του Νομού Αττικής δί'αποφάσεως του Νομάρχου Αττικής, μετά γνώμην των οικείων Επαγγελματικών Οργανώσεων Εργοδοτών και Μισθωτών εφόσον υφίστανται τοιαύται, δύναται αντί χορηγήσεως της κατά τας κειμένας διατάξεις αναπληρωματικής αναπαύσεως των μισθωτών να θεσπίζεται υποχρεωτική αργία κατ'άλλην πλην της Κυριακής ημέραν δια κατηγορίας τινάς επιχειρήσεων κατά Δήμους, Κοινότητας ή περιφέρειας.
2. Οσάκις οιαδήποτε εκ των δυνάμει νόμου, διατάγματος, διοικητικής πράξεως, συλλογικής συμβάσεως εργασίας, εσωτερικού Κανονισμού ή εθίμου καθοριζομένων ημερών αργίας των πάσης φύσεων επιχειρήσεων, εκμεταλλεύσεων και εργασιών εν γένει και του προσωπικού αυτών, συμπίπτη προς ημέραν Κυριακήν και εφόσον αύται περιλαμβάνονται μεταξύ των ισχυουσών εκάστοτε δια τους δημοσίους υπαλλήλους ημερών αργίας, ως ημέρα αργίας ορίζεται η επομένη της Κυριακής ταύτης εργάσιμος ημέρα, εκτός εάν δί'αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας ήθελεν ορισθή ετέρα ημέρα γενικώς ή κατά κατηγορίας επιχειρήσεων, εκμεταλλεύσεων και εργασιών εν γένει.
3. Κυρούται η υπ'αριθ. 54313/2939/21.12.1976 απόφασις του Υπουργού Εργασίας «περί μεταθέσεως της αργίας της 26^{ης} Δεκεμβρίου 1976» δημοσιευθείσα εις το υπ'αριθ. 1529 (τεύχος Β΄) της 22.12.1976 Φ.Ε.Κ.
4. Οι παραβάται των διατάξεων των παρ. 1 και 2 του παρόντος άρθρου ως και του άρθρου 3 του Νόμου 435/1976 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων εργατικών τινων νόμων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων» τιμωρούνται κατά τας διατάξεις του άρθρου 17 του Β. Δ'τος 748/1996 «περί κωδικοποιήσεως, καταργήσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων της κειμένης νομοθεσίας «περί εβδομαδιαίας και Κυριακής αναπαύσεως και ημερών αργίας». Κατά τας διατάξεις ταύτας τιμωρούνται ωσαύτως και οι παραβάται των επί τη βάσει των αυτών ως άνω διατάξεων εκδιδομένων πράξεων, εφόσον εν αυταίς γίνεται παραπομπή εις το άρθρον 17 του Β. Δ/τος 748/1966.

Άρθρον 7

Το πρώτον εδάφιον της παρ. 4 του άρθρου 5 του Νόμου 435/1976 «περί τροποποίησης και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων εργατικών τινών νόμων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων», αντικαθίσταται αφ'ης ίσχυσεν ως ακολούθως:

«4. Υπάλληλοι ανωνύμων εταιρειών, διατελέσαντες ιδρυτικά μέλη και μέτοχοι αυτών εργαζόμενοι δε παρ'αυταίς ως υπάλληλοι από της ιδρύσεως των εταιρειών τούτων, απολυθέντες από 23.7.74 μέχρι σήμερον ή απολυόμενοι εφ'εξής, διακαιούνται της αποζημιώσεως του Ν. 2112/20, ως ούτος τροποποιηθείς και συμπληρωθείς ισχύει νυν».

Άρθρο 8

Κυρούνται και έχουν ισχύν νόμου αι διατάξεις των άρθρων 3.4.5.6.7.8. και 10 παρ. 2 της από 26.1.1977 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας «περί αυξήσεως των γενικών κατωτάτων ορίων μισθών και ημερομισθίων και ρυθμίσεως θεμάτων αναφερομένων εις την άδειαν μετ'αποδοχών των μισθωτών», δημοσιευθείσης εις το υπ'αριθ.60, τευχος Β΄ της 1.2.1977 ΦΕΚ, έχουσαι ως ακολούθως:

«Άρθρον 3.

Άδεια ανηλικών.

Μισθωτοί, μη συμπληρώσαντες το 18^ο έτος της ηλικίας των, δικαιούνται κατά πάσαν περίπτωσιν αδειας μετ'αποδοχών διαρκείας κατ'ελάχιστον όριον 18 αλληπαλλήλων εργασίμων ημερών, εκτός εάν δικαιούνται μεγαλύτερας διαρκείας τοιαύτης, κατ'άλλας διατάξεις.

Άρθρον 4.

Άδεια επι τη λύσει της εργασιακής σχέσεως και επί διαλειπούσης εργασίας.

1. Επιφυλασσομένης της εφαρμογής της επομένης παραγράφου, αι διατάξεις των παρ. 4 και 5 του άρθρου 5 του Α.Ν. 539/45 εφαρμόζονται επί λύσεως της σχέσεως εργασίας καθ'οιονδήποτε τρόπον.
2. Εις περίπτωσιν λύσεως της σχέσεως εργασίας, συνεπεία λήξεως του χρόνου δι'ον συνωμολογήθη ή της εποχιακής απασχολήσεως, πριν ή ο μισθωτός συμπλήρωση τον βασικόν, δια την χορήγησιν αδειας χρόνον, ανεξαρτήτως άλλης εξ'άλλου λόγου τυχόν οφειλομένης εις αυτόν αποζημιώσεως, καταβάλλονται εις αυτόν τόσοι ημερήσιοι μισθοί του, όσοι οι μήνε απασχολήσεώς του, παρά τω παρ'ω ειργάσθη εργοδότη.
3. Εις περίπτωσιν διαλειπούσης ή εκ περιτροπής απασχολήσεως, δυνάμει της συμβάσεως εργασίας, ο μισθωτό δικαιούται μετά την συμπλήρωσιν δωδεκαμήνου εν τη σχέσει εργασίας παρά τη υποκειμένη επιχειρήσει, καθ'έκαστον ημερολογιακόν έτος, αδειας μετ'αποδοχών ίσης προς το εν δωδέκατον (1/12) της κατά τον Α.Ν. 539/45 ή ετέραν ειδικωτέραν διάταξιν τοιαύτης, δι'έκαστον μήνα απασχολήσεώς του, πραγματοποιηθείσης εντός του χρονικού διαστήματος, το οποίον διέρρευσε από της προσλήψεώς του ή από της λήξεως της αδειας του προηγούμενου έτους, μέχρι της ημέρας ενάρξεως της αδειας.
4. Δια την εφαρμογής των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου, ως μην θεωρείται συνεχής ή διακεκομμένη απασχόλησις είκοσι πέντε (25) ημερών. Το κατά το ανωτέρω υπολογισμόν, κλάσμα χρόνου αδειας, το υπερβαίνον την ημίσειαν ημέραν, στρογγυλοποιείται εις ολόκληρον ημέραν.

Άρθρον 5

Αποδοχαί αδειας κατ'αποκοπήν αμειβομένων.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του Α. Νόμου 539/1945 αντικαθίσταται ως ακολούθως:
«2. Δί'ατον κατ'αποκοπήν ή κατ'άλλον σύστημα κυμαινομένων αποδοχών αμειβόμενων μισθωτών, αι αποδοχαί, ως δικαιούται κατά την διάρκειαν της αδειας του, εξευρίσκονται, πολλαπλασιαζομένων των κατά μέσον όρον από της λήξεως της αδειας του προηγούμενου έτους ή προκειμένου περί αδειας χορηγουμένης το πρώτον, από της προσλήψεως, μέχρι της ενάρξεως της αδειας, ημερησίων αποδοχών του, επί τον αριθμόν των εργασίμων ημερών αι οποίαι περιλαμβάνονται εις την χορηγηθείσαν αυτών άδειαν».

Άρθρον 6

Επίδομα αδειας

Εις περίπτωσιν λύσεως της σχέσεων εργασίας καθ'οιονδήποτε τρόπον πριν ή ο μισθωτός συμπλήρωσει παρά των αυτώ εργοδότη δωδεκάμηνον συνεχή απασχόλησιν ή πριν ούτος λάβη την οφειλομένην εις αυτόν άδειαν ή τας αποδοχάς της αδειας χορηγείται υπο του εργοδότη και επίδομα αδειας ίσον προς τας αποδοχάς της αδειας. Το επίδομα τούτο πάντως δεν δύναται να υπερβή το ποσόν του ημίσεος μηνιαίου μισθού ή των 13 ημερομισθίων αναλόγως του τρόπου αμοιβής.

Άρθρον 7

Κατάτμησις αδειας

Επιτρέπεται κατ'εξαιρέσιν η εντός του αυτού ημερολογιακού έτους κατάτμησις του χρόνου αδειας εις δύο περιόδους, εξ ιδιαιτέρως σοβαράς ή επειγούσης ανάγκης της επιχειρήσεως ή εκμεταλλεύσεως ή κατά αίτησιν του μισθωτού, ένεκα δεδικαιολογημένης αιτίας, μετ'έγκρισιν κατ'άμοφτέρας τας περιπτώσεις της αρμοδίας περιφερειακής υπηρεσίας του Υπουργείου

Εργασίας. Εν ουδεμία περιπτώσει η πρώτη περίοδος της αδειάς δύναται να περιλαμβάνει ολιγοτέρας των έξι (6) εργασίμων ημερών, ή προκειμένου περί των περιπτώσεων του άρθρου 3 της παρούσης των δώδεκα (12) εργασίμων ημερών.

Άρθρον 8

Έκτασις εφαρμογής διατάξεων περί αδειών.

1. Αι διατάξεις των άρθρων 3 έως και 7 της παρούσης έχουν εφαρμογήν επί προσώπων περί των το άρθρον 8 παρ. 4 της από 26.2.1975 Εθνικής Γενικής Συλλογικής Συμβάσεως Εργασίας «περί εφαρμογής των αρχών της ίσης αμοιβής αρρένων κα θηλέων, αυξήσεως των ημερών αδειάς των εργασιών κλπ» (ΦΕΚ 276/τεύχος Β΄ της 4.3.1975) και υπο τους εν αυτώ όρους και προϋποθέσεις.
2. Αι διατάξεις των κατά τα άνωτέρω άρθρων δεν εφαρμόζονται επί προσώπων, περί των:
 - A. Ο Νόμος 4469/1965 «περί χορηγήσεως αποδοχών κα επιδόματος αδειάς εις τους εργατοτεχνίτας οικοδόμους»
 - B. Η παράγραφος 5 του άρθρου 3 του Νόμου 4504/1966 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τίνων της εργατικής νομοθεσίας και περί ετέρων τινών διατάξεων».

Άρθρον 10

Ισχύς

3. Μισθωτοί, εκ των υπαγομένων εις τας διατάξεις των άρθρων 3 έως και 7 της παρούσης, τυχόντες διά το τρέχον έτος και μέχρι της ενάρξεως ισχύος της παρούσης, αδειάς μετ' αποδοχών διαρκείας μικροτέρας της δια της παρούσης οριζομένης, δικαιούνται της προκυπτούσης διαφοράς συμπληρωματικώς, εις χρόνον ορισθησόμενον κατά την κρίσιν του εργοδότου, εντός του τρέχοντος έτους».

Άρθρον 9

Εις την παράγραφον 3 του άρθρου 7 του Ν. 3239/55 «περί τρόπου ρυθμίσεως των συλλογικών διαφορών εργασίας κλπ», προστίθεται εδάφιον έχον ούτω:

«Ομοίας συλλογιάς συμβάσεις εργασίας δύναται να συνάπτουν και υπογράφουν από πλευράς εργοδοτών δευτεροβάθμιοι ενώσεις επαγγελματικών εργοδοτικών σωματείων, εφόσον αι ανήκουσαι εις ταύτας πρωτοβάθμιοι ενώσεις περιλαμβάνουν μεταξύ των μελών των επαγγελματικά σωματεία του επαγγέλματος ή των επαγγελμάτων εις α αφορά η συλλογική σύμβασις εργασίας, εκτός αν υφίσταται πανελληνίου χαρακτήρος αντίστοιχος πρωτοβάθμιος ένωσις ή επαγγελματικός εργοδοτικών σωματείων».

Άρθρον 10

Έναρξις ισχύος

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως του δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερα κυρωθείς, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 23 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΩΝ. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς

Εν Αθήναις τη 23 Φεβρουαρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ